

در بیست
سال گذشته
اینجا نیروهای
امریکایی‌ها و ناتو
بودند، سیصد و
پنجاه هزار نیروی
امنیتی افغانستان
بود ولی امنیت
اینجا حکمروایی
نمی‌کرد، چرا؟ چون
این امنیت بومی
نبود

ارضی افغانستان ارزیابی می‌کردم. وقتی که آقای ترامپ می‌آمد در پایگاه بگرام، آقای اشرف غنی در آن زمان رئیس جمهور افغانستان بود و هیچ خبر نداشت که آقای ترامپ آمده، او را پیش خود فرامی‌خواند؛ این برای من یک توهین و درد بزرگ بود. خوب است یادآوری کنم حتی من به عنوان وزیر تحصیلات یا وزارت علوم به تعبیر شما توسط لابی یکی از بزرگان پیشنهاد شدم و قبول نکردم البته در آخرهای عمر آقای اشرف غنی بود و من می‌دانستم این حکومت عمرش رو به پایان است و دیگر نمی‌خواستم چنین ننگ تاریخی را قبول کنم. افتخارم این بود که به عنوان رئیس هیأت مؤسسان یک دانشگاه خصوصی فعالیت کنم و تدریس خودم را ادامه بدهم و در خدمت نسل جوان افغانستان باشم. این را به این دلیل گفتم که مردم افغانستان آگاه شوند من حتی وزارت تحصیلات را هم قبول نکردم. اما به عنوان کسی که در پشت این میز باشم دیدگاهم خدمت به مردم افغانستان و تقویت وحدت ملی هست. آنچه که می‌تواند افغانستان را به سعادت و خوشبختی برساند این است که تمام اقوام افغانستان، تمام مردم افغانستان با روحیه‌ای برادرانه و برابانه بتوانند زیست مسالمت‌آمیزی را تجربه کنند، چون وقتی مردم افغانستان با هم درگیر می‌شوند زمینه‌ای برای مداخله خارجی فراهم می‌شود، اگر ما متحد باشیم هیچ گاه نه آمریکا، نه شوروی، نه هیچ کشور دیگر، نه انگلیس نه ناتو نمی‌توانند در کشور ما مداخله داشته باشند و در برابر یک ملت متحد هیچ قدرتی نه مقاومت می‌تواند بکند و نه نفوذ. مهم‌ترین مطالبه خدمتگزاری به مردم افغانستان به خصوص تلاش برای ایجاد و توسعه اقتصادی افغانستان، تلاش شبانه‌روزی برای گشایش وضعیت معیشتی مردم افغانستان بود چون در حال حاضر که ما و شما صحبت می‌کنیم افغانستان از نظر امنیتی وضعیت بسیار مطلوبی دارد، در بیست سال گذشته اینجا نیروهای امریکایی‌ها و ناتو بودند، سیصد و پنجاه هزار نیروی امنیتی افغانستان بود ولی امنیت اینجا